

242

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 5 września 1957 r.

w sprawie ustalenia obszaru właściwości Sądu Powiatowego w Otwocku.

Na podstawie art. 4 § 3 i art. 5 § 1 prawa o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1950 r. Nr 39, poz. 360 i z 1957 r. Nr 31, poz. 133) zarządza się, co następuje:

§ 1. Obszar właściwości Sądu Powiatowego w Otwocku obejmuje miasto Otwock i powiat otwocki.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1958 r.

Minister Sprawiedliwości: w z. St. Walczak

243

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 30 sierpnia 1957 r.

w sprawie zwalczania mątwika ziemniaczanego.

Na podstawie art. 6 ust. 1 i art. 10 ustawy z dnia 19 listopada 1956 r. o ochronie roślin uprawnych przed chorobami, szkodnikami i chwastami (Dz. U. Nr 55, poz. 253) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się obowiązek zwalczania mątwika ziemniaczanego (*Heterodera rostochiensis* Woll.).

§ 2. Obszar gruntu (pole, działkę, ogródek przydomowy i inne), na którym wystąpił mątwik ziemniaczany, uważa się za grunt zarażony mątwikiem ziemniaczanym.

§ 3. 1. Stwierdzenie wystąpienia mątwika ziemniaczanego następuje w drodze orzeczenia prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa).

2. Orzeczenie to powinno zawierać:

- 1) datę wydania orzeczenia;
- 2) stwierdzenie wystąpienia mątwika ziemniaczanego;
- 3) dokładne określenie gruntu uznanego za zarażony lub miejsca przechowania albo środka transportowego, w którym znaleziono ziemniaki lub pomidory opanowane przez mątwika ziemniaczanego;
- 4) podanie czasu, w ciągu którego stosownie do § 4 uprawa ziemniaków i pomidorów jest zakazana.

§ 4. 1. Na gruntach zarażonych zabrania się uprawy ziemniaków i pomidorów przez 5 lat

2. Prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) może po przeprowadzeniu badania gleby zakaz ten znieść przed upływem terminu pięcioletniego lub czas trwania zakazu przedłużyć.

3. W przypadkach uzasadnionych szczególnymi względami gospodarczymi prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) może zakazać uprawy ziemniaków lub pomidorów w całym gospodarstwie, w którego skład wchodzi grunt zarażony.

4. Ograniczenia, wynikające z ust. 1 i 3, nie dotyczą instytutów naukowo-badawczych w razie prowadzenia przez nie badań naukowych nad uprawą ziemniaków i pomidorów.

§ 5. Grunty przestaje się uważać za zarażone z chwilą, kiedy przestaje na nich obowiązywać zakaz uprawy ziemniaków i pomidorów.

§ 6. 1. Ziemniaków zebranych z gruntów zarażonych nie wolno używać do sadzenia. Ziemniaki te należy przechowywać w takich warunkach, aby nie pozostawały w styczności z ziemniakami pochodzącymi z innych gruntów.

2. Osoby użytkujące grunty zobowiązane są spalić na gruncie, na którym rosły, ukorzenione łęciny ziemniaków i pomidorów oraz ukorzenione rośliny, które rosły między ziemniakami lub pomidorami na gruncie zarażonym, po zbiorze ziemniaków lub pomidorów.

3. Na gruntach zarażonych zabrania się kopcować ziemniaki.

4. Osoby użytkujące grunty zobowiązane są zniszczyć ziemniaki dziko rosnące na gruntach zarażonych z chwilą ich wzejścia.

5. Miejsce przechowywania ziemniaków pochodzących z gruntów zarażonych należy oczyścić z resztek ziemi i resztki te zakopać na głębokości co najmniej 75 cm.

§ 7. 1. Z gospodarstwa, w którego skład wchodzi grunt zarażony, nie wolno wywozić (wynosić) ziemniaków, ich odpadków, roślin z korzeniami, podziemnych części roślin, chwastów, ziemi i nawozów naturalnych.

2. W przypadkach uzasadnionych szczególnymi względami gospodarczymi prezydium powiatowej rady narodowej (rady narodowej miasta stanowiącego powiat) lub rady narodowej miasta wyłączonego z województwa może zezwolić na wywóz ziemniaków, które wyrosły poza gruntem zarażonym, dla zużycia na cele przemysłowe.

3. Prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) ustali zakłady przemysłowe, do których dozwolony jest wywóz ziemniaków określonych w ust. 2, i wykaz tych zakładów poda do publicznej wiadomości. W wykazie tym mogą być uwzględnione tylko te zakłady przemysłowe, w których proces technologiczny daje gwarancję zniszczenia mątwika ziemniaczanego.

§ 8. 1. W razie stwierdzenia wystąpienia mątwika ziemniaczanego w czasie przechowywania ziemniaków na terenie gospodarstwa rolnego — ziemniaki z partii, w której wykryto mątwika ziemniaczanego, można zużyć tylko na miejscu, przy czym mają zastosowanie do nich odpowiednio przepisy § 6 ust. 1 i 5.

2. W razie stwierdzenia wystąpienia mątwika ziemniaczanego w czasie przechowywania ziemniaków poza gospodarstwem rolnym — ziemniaki te można zużyć tylko na miejscu lub skierować do najbliższego zakładu przemysłowego przerobu ziemniaków, określonego w § 7 ust. 3. W razie zużycia ziemniaków na miejscu mają zastosowanie do nich odpowiednio przepisy § 6 ust. 1 i 5.

§ 9. 1. W razie wykrycia mątwika ziemniaczanego w czasie transportu ziemniaków poza granicami gospodarstwa, w którym zostały one wyprodukowane, należy ziemniaki te skierować do najbliższego zakładu przemysłowego przerobu ziemniaków, określonego w § 7 ust. 3.

2. W przypadkach uzasadnionych szczególnymi względami gospodarczymi prezydium powiatowej rady narodowej (rady narodowej miasta stanowiącego powiat) lub rady narodowej miasta wyłączonego z województwa może zezwolić na zużycie ziemniaków, określonych w ust. 1, na miejscu przeznaczenia, do którego miały być przetransportowane. W tych przypadkach do wymienionych ziemniaków mają zastosowanie odpowiednio przepisy § 6 ust. 1 i 5.

§ 10. 1. Środki transportowe, które służyły do przewozu ziemniaków, w których stwierdzono mątwika ziemniaczanego, lub ziemniaków pochodzących z gruntu zarażonego, powinny być oczyszczone z resztek ziemniaków i ziemi, która się z nich osypała.

2. Resztki ziemniaków oraz ziemię, która się z nich osypała, należy zakopywać na głębokość co najmniej 75 cm.

3. Do wykonania czynności, określonych w ust. 1 i 2, obowiązany jest odbiorca, jeżeli transport odbywa się na podstawie umowy przewozu, a w innych przypadkach — właściciel ziemniaków.

§ 11. 1. Środki transportowe, które służyły do przewozu do zakładu przemysłowego przerobu ziemniaków, w których stwierdzono mątwika ziemniaczanego, lub ziemniaków pochodzących z gospodarstwa, w skład którego wchodzi grunt zarażony, powinny być oczyszczone (§ 10) przed opuszczeniem terenu zakładu przemysłowego.

2. Do oczyszczenia środków transportowych oraz zakopywania resztek ziemniaków i ziemi obowiązany jest zakład przemysłowy.

§ 12. 1. Osoby użytkujące grunty, na których rosną ziemniaki i pomidory, oraz osoby mające w swym władaniu ziemniaki zebrane z gruntu obowiązane są zgłaszać do prezydiów rad narodowych każdy przypadek wykrycia mątwika ziemniaczanego lub objawów wzbudzających podejrzenie mątwika ziemniaczanego na tych gruntach lub wśród tych ziemniaków. W razie wykrycia mątwika ziemniaczanego lub objawów wzbudzających podejrzenie mątwika ziemniaczanego w

czasie transportu ziemniaków należy powiadomić o tym prezydium rady narodowej właściwej dla miejsca wylądowania tych ziemniaków.

2. Osoby wymienione w ust. 1 zobowiązane są dokonać zgłoszenia przed upływem 48 godzin od chwili wykrycia mątwika ziemniaczanego lub objawów wzbudzających podejrzenie mątwika ziemniaczanego.

3. Dokonując zgłoszenia, należy równocześnie:

- 1) w razie wykrycia mątwika ziemniaczanego lub objawów wzbudzających podejrzenie mątwika ziemniaczanego na gruntach — dostarczyć próbkę korzeni ziemniaków czy pomidorów wraz z otaczającą te korzenie ziemią, podając dokładny adres gospodarstwa oraz nazwisko i imię osoby użytkującej grunt, z którego pochodzi próbka;
- 2) w razie wykrycia mątwika ziemniaczanego wśród ziemniaków zebranych z gruntu — dostarczyć próbkę ziemi, która się z tych ziemniaków osypała, podając imię i nazwisko oraz adres osoby mającej w swym władaniu ziemniaki.

4. Próbkę korzeni ziemniaków i pomidorów oraz próbkę ziemi określone w ust. 3 powinny być dostarczone w szczelnym opakowaniu.

5. Prezydium rady narodowej, do której wpłynęło zgłoszenie, powinno przesłać je wraz z próbką do prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa).

§ 13. W celu zbadania, czy nie występuje mątwik ziemniaczany, oraz przeprowadzenia kontroli wykonywania obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia i z zarządzeń wydanych w sprawie zwalczania mątwika ziemniaczanego przez prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) organy służby kwarantanny i ochrony roślin mają prawo:

- 1) wstępu na grunty, na których rosną lub rosły ziemniaki i pomidory, a także wstępu do miejsc przechowania i przerobu ziemniaków, do środków transportowych, w których znajdują się lub znajdowały się ziemniaki, oraz do miejsc, gdzie znajduje się ziemia podejrzana o zarażenie mątwikiem ziemniaczanym;
- 2) bezpłatnego pobierania próbek korzeni ziemniaków i pomidorów oraz próbek ziemi;
- 3) żądania potrzebnych informacji.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: w z. St. Gucwa

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU SPOŻYWCZEGO I SKUPU ORAZ MINISTRA FINANSÓW

z dnia 7 września 1957 r.

w sprawie szczegółowych zasad oraz trybu ustalania i pobierania równoważnika pieniężnego w zamian zaległości w obowiązkowych dostawach mleka.

Na podstawie art. 3 dekretu z dnia 23 sierpnia 1957 r. o realizacji zaległości w obowiązkowych dostawach mleka (Dz. U. Nr 46, poz. 213) zarządza się, co następuje:

§ 1. Do uiszczenia równoważnika pieniężnego w zamian zaległości w obowiązkowych dostawach mleka zobowiązany jest właściciel gospodarstwa rolnego, a gdy gospodarstwo

zostało wydzierżawione lub jest faktycznie użytkowane przez inną osobę — dzierżawca lub użytkownik.

§ 2. Organem powołanym do ustalania i pobierania równoważnika pieniężnego jest prezydium gromadzkiej (miejskiej) rady narodowej tej gromady (miasta), na terenie której położone jest dane gospodarstwo.